

19.4.67, יום ד', ט' ניסן תשכ"ז

קיבלתי הבוקר ממשה דיין (בחשבונו למכתב ששלחתי לו) על חשבונו' לשאילתא של

שנים מ-17.2.64. לס' א': עד כמה שאני יודע הפרסום הראשון היה במעריב (16.2.64)

וממנו ציטטו? עתונים אחרים. בכתיבת הנ"ל יוחסו לי דברים אשר לא אמרתי, והושמטו

דברים אשר אמרתי ועל ידי כך סולפה משמעות הדברים אשר אמרתי באמת.

1. לא הזכרתי את השר י. אלמוגי. 2. לא אמרתי שהפניה לפ. לבון לסתן הוראה

באה כדי לחפות בהוראתו על מעשה שנעשה. 3. לא נקבע בזמן של ארבעה שבועות דווקא

בין החילת הפעולות של מה שנקרא "העסק הביש" לבין מתן ההוראה ע"י שר הבטחון.

מאידך אמרתי כי לפי השערכי הפעולות הנ"ל החלו לפני מתן ההוראה. וכי זה כבר

כמה זמן שאני סבור כי הן החלו ביזמת פרובוקטור (או מה שנקרא "סוכן כפול") ולא לפי

מתן הוראה ע"י שר הבטחון או הקצין הבכיר.

כן אמרתי כי השערה זו עלתה שנים מספר לאחר 1954 - בעקבות התגלוחו של "סוכן

כפול" כזה. אני באותה עת כבר לא שרתי בצבא.

לס' ב': מה הן הסיבות שבגללן נמנעתי מלגלות את הדבר לממשלה או לוועדת חו"ב

של הכנסת בעת שדנו ב"פרשת לבון" - התשובה היא כי אף שלא היו בידי כל תגליות, כלומר

כל אינפורמציה אשר איננה נמצאת או איננה יכולה להסצא בידי מוסד ממלכתי המוסמך

והרוצה לחקור בדבר - אלא היתה לי רק השערה - לא נמנעתי מלהביא אותה בפני העוסקים

בדבר באותה חקופה. בישיבת הממשלה ביום 27.8.61 מסרתי את ההודעה הבאה: "בעקבות דברי

שר המשפטים שעסקו בענין "הפרשה" ואשר בהם סיפר כי אמרתי לו שאני סבור שלא לבון ולא

הקצין הבכיר לא נתנו את ההוראה הרי זה נכון אלא ששר המשפטים לא הסמיך את ההסבר ואת

התאריכים הנוגעים, את זאת אני רוצה להסביר עכשיו. - אני אמרתי, חשבתי וחושב שלפעולות

הראשונות שבוצעו ב-2 וב-4 בחודש לא ב-16, לא לבון ולא הקצין הבכיר לא נחנו את ההוראות. אני סבור כי מה שקרה ב-2 וב-4 בחודש זה הייתה פרובוקציה של מי שקרא "סוכן כפול". דרך אגב יש מה תחת ידי איזה חומר שנחפרס לפני כמה זמן על ידי השגרירות המצרית Lavon Affair ובה הקטע המדובר על "סוכן כפול": "היה זה באותו קיץ (1954) כאשר חלה שורת התפוצצויות בקהיר. אלו הוכננו כאילו היו פרי עבודתם של "פנסיים לאומניים מצריים", אך במקרה זה גלתה המשטרה המצרית רשת של סוכנים ישראלים אשר הוכנה בזהירות נתגלתה עקב בגידת "סוכן כפול" ששמו עדיין נשמר בסוד:

The Lavon Affair - Sidelights on America's Favorite Democrat:-

It was during the same summer that a series of explosions took place in Cairo. These had been calculated to seem the work of Egyptian nationalist fanatics, but in the event, the Egyptian police had uncovered a network of Israeli agents, carefully prepared, but betrayed by some double agent whose name has not yet been revealed".

דברי אלה נמסרו כאמור בהודעה מיוחדת בישיבת הממשלה ב-27.8.61.

אשר לוועדות אחרות:

- (1) בוועדה א-ד. מסרתי את עדותי אך במובן שההשערה על פרובוקציה טרם הייתה הואיל והיא עלתה רק שנים מספר "לאחר כך בעקבות התגלוחו של סוכן כפול".
- (2) ועדת חו"ב. פניתי בשעתו ליו"ר ח"כ מ. ארגוב ז"ל אשר השיב לי כי הוועדה חבוק ותחליט אם להמשיך ולטמוע עדויות ואח"כ הודיעני כי החליטו בשלילה.
- (3) ועדת השבעה. פניתי וביקשתי להעיד בפניה והשיבו לי בשלילה.

יתר על כן, לאחר שוועדת השבעה סרכה לסמוע את דברי, פניתי ב-18.12.61 אל

מי שהיה אז שר המשפטים ויו"ר ועדת השבעה פ. רוזן ומתבתי לו את המחקא הנאה: 18.12.60

"רוזן - בשום פנים לא הייתי רוצה שתחשוב שיש בידי אינפורמציה בענין "הפרשה" שאני

נמנע מלמסור אותה. אני מוכן - אם תמצא זאת לנכון - להשיב לך על כל שאלה - במידה

שיש בפי חשובה לכך. - גם באופן פרטי, ז"א שלא במסגרת הוועדה - משה דיין".

אך גם בפניתי זו לא נעניתי, ולכן באותה ישיבת הממשלה בסיום הודעתי, הוספתי:

(אני מצטט): "כתבתי פחקא לשר המשפטים הואיל והועמדתי כמצב לא נעים כאילו יש חומר

אשר אני באיזה אופן יודע ואינני מוסר אותו. זה לאחר חשובה שלילית על בקשתי להוסיף

בפני ועדת השבעה. כתבתי לשר המשפטים שאני מוכן לבוא אליו כדי לענות על כל שאלה שיש

לו אלי - ולו גם באופן פרטי - אבל לא הוזמנתי עד היום (כלומר 27.8.61). אני הייתי

מוכן להשיב לכל שאלה, ואין שום דבר שאני יודע ואני מסרב למסור אותו.

- בערב אספת עם בהיכל התרבות. יו"ר עמוס דה שליט. אחריו דיבר חיים לסקוב.

שניהם דיברו בקיצור - אחריהם אני על מסעי בארה"ב. באמצע דברי סידרו הפסקה לעשרים

רגע. דיברתי כשעה וחצי, בעיקר על עליה וילודה. בסוף הראו בסרט חגיגות הכטונים שלי

בשדה בוקר, ת"א..

27.4.67, יום ה'

בשעה שש הגענו לשדה בוקר, יצאנו פת"א בשלוש וחצי. אמש חזרתי מגרמניה -

מהלווייתו של אדנאור. לפני כשבוע שמענו על פטירהו - אבל לא עלה על לבי לנסוע ללוויה.

היינו בשדה בוקר, ובלייל 23.4.67 הביא לי ניסן סלגרמה מהרמן (ווישינגטון) שנשלחה

לראש הממשלה שפנה אליו איש גרמני ואמר שבואי ללוויה יקרב את העם הגרמני לישראל.